

Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra. Jag är först framåt av kraftiga vindar.
Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv på min sida.
Jag får sitta och fundera på om det blir förskakigt här i sanning om jag adderar en nockor nu ovan på kaffet.
Nockor och kaffe är sällan än bra. För att om vi bryter ner det, hur mycket kaffekoppar är det i en nockor egentligen?
Vad kan man säga att det är typ 50? Nej, det kan det väl inte vara.
Jag har alltid upplyftat att jag blir darrigare av kaffe än en nockor.
Nej, gud, det var inte alls mycket. Tre koppar kaffe.
Det här är inget betalt samarbete, utan det här är en helt vanlig sluddrig dialog vi har här i Uppkörs.
Inkörsporten håller på att säga av den här podden idag.
Känns det inte lite som antingen är man en nockor person eller sådana här energidryck, eller är man en kaffeperson?
Du är ju lite kaffe, men ju vag. Jag skulle inte säga att du är en kaffepersonlighet.
Nej, det är mer för mysigt, inte smaken. Nej, precis.
Men du känns inte som en nockor person på de andra sidan?
Jag är inte mycket. Jag ska ta dem för att en gång dracka någon sådana jävla batteridryck på Barrys där jag tränar.
Så tänkte jag nu ska morsan upp på 20 idag. Det är inte vallen här.
Tänkte jag istället för vatten, för jag har sett lite kola gå in bara med en sån där, det är ett svett handduk.
Och så en sådana här, inte näringssträck nu, energidryck.
Det finns ju nästan vissa som skulle behöva det också, men det är en helt annan jobbig fråga.
I alla fall så tog jag och grabba en sån här jäkel och då var det någonting.
Det var en jävla bokstavskombination på framsidan.
Nu kommer jag att säga fel. Det var BCAA och CCD.
Det hållade jag på att säga. Alla möjliga olika.
Har du det där med, tror jag?
Ja, men det här var något extra.
Och jag tog några krunkar och började värma igång.
Och sen kände jag bara, helvete.
Det är brann i handfraterna.
Det är kliade i hårbotten.
Och så samtidigt ska du hålla på och lyssna på engelska då, att du ska springa somewhere between 8 och 10.
Och då ska man springa allt man kan, du vet.
Och jag kör bara, gud, det här går.
Och så börjar det klias i hårbotten och sen börjar det klias på insidan av min huvud.
In i mina organ, alltså typ som jag ville sticka in och klias mig på levern och njurrarna.
Och det kan man ju göra.
Av två klunkar och det här?
Ja, men nej, jag kanske dricker lite mer.
Jag fick en sån jävla allergisk reaktion, så jag fick gå ut på toaletten och bara...
Alltså hela mitt badda, mitt ansikte med kallt vatten.

Och det tog typ hela träningen innan det här började lägga sig.
Men gud.
Det ska aldrig mer skäringar ha i sig.
Det är som björkpollen.
Drenade aminosyro, dräkt du?
Exakt.
Ja, men det är det jag upplevt nu också.
Jag sa ju det, Träghampus.
Jag har ju fått...
Jag fick ju björkpollen nu och jag har ju aldrig vetat om att jag har varit känslig för björkpollen.
Nej.
Men sent ska syndaren vakna.
Så nu har jag ju haft ett hellvete med att ens kunna besminkad på inspelning för att...
Ja, det svullnar ju ihop totalt.
Hela ögonen och klåda och liksom...
Det gick inte ens att lägga smink på mina ögon.
Så jag fick ju ta så massa kortisoner och grejer.
För tydligen när du är björkpollen och läregeger utan att veta om det som jag inte visste.
Så kan det trygga igång.
Det är någon korsgrej som kan hända att andra saker med björkpollen kan också vakna till liv.
Om du äter några vissa frukter.
Ja, det var morötter.
Det var honung.
Där är tydligen finns också spår av björkpollen.
Och så blir det en korsreaktion.
Så det blir ju typ system, signalfel.
Du blir sittandes på en åker mitt i det själv.
Och kan inte leverera.
Men så var det ju.
Och nu är det så jobbigt för att jag redan under den här produktionen lyckats bli...
Nu är jag hypokondriken.
Det är ju någon starka släkare som vi har kontakt med på solsidan.
Så vi fick ju alldeles mera och ringa honom när jag hade bihårig information förra gången.
Just det, det var det också.
Som aldrig gav sig.
Så jag ringde ju honom.
Ja, hej, jag gick ut.
Ja, hej, du har inte släppt den.
Har du mer?
Ja, jag vet inte.
Jag ringde honom och sen svullnade jag en led upp.
En led svullnade jag upp i samband med den här infektionen.
Så jag ringde ju honom två gånger under förra inspelningen.
Ja, hej, du har släppt lite grann i den här samman.

Nu har leden svullnat upp här.
Då hade jag ju naturligtvis googlat vilket man inte ska göra.
Och då stod det om sådana här akut brosepsis.
Så jag tänkte ju så här.
Först tänkte jag, nej, fan, jag kan inte ringa han igen.
För han trodde ju att jag är en sån här skådis som jag behöver uppmärksamhet
eller något annat psykiskt fel på.
Men så, ju mer jag googlar kände jag, nej.
Nej, jag måste nog ringa för att tänka om jag ligger och dör här.
För det var tydligen brott om min då.
Och det var ju inte, jag ska lägga upp en bild sen så att ni får se att jag sitter inte och ljuger.
Nej, för jag har inte sagt det här.
Nej, det har jag inte sagt. Jag vill inte veta i gång dig.
Det var alltså hela fingret. Det var det jag, den där tatuerade man donnan.
Hon gick ju upp 20 kilo i vikt.
Hela fingret var ju uppsvullet och blått.
Så när jag visar Sandra det som jobbar på sådant, när vi får nog ringa GV ändå.
Nej men det kan vi inte göra.
Nästa gång, vad ska jag säga?
Jag har klumpfot då, eller vad hände?
Men då ringde vi ändå och sa hon att om den inte ger sig så får vi ju kolla upp den.
Men ibland kan det bry sig när man har en så kraftig infektion.
Det kan sfulla upp och det brukar ge sig bra.
Den här gången fick vi ringa GV igen.
Och då var det ju om den här allergi.
Och då var det ju, då var det den här jänsen ringde.
Jaa, nu var jag i ögonen så var den där uppmedlen där.
Ja men har du, ja jag har så jävla klåda på insidan av kroppen då.
Ja men gud ja, men så det var ju ett jävla helvete med mig.
Jag kände mig så jävla, du vet, uppmärksamhetstörstig.
Men finns det något problem som du kan ha med hälsan,
som du inte behöver involvera sidsidan läkaren med?
Alltså vad går gränsen för honom och vad var för ingång?
Det har man ju efter en lång inspelningsplan,
men det involverar man ju aldrig någon annan i.
Det får man ju ta ansvar för själv på rummet.
Men när det är någonting som påverkar,
det var ju Petra som sa, det går inte att få smink på hennes ögon.
Det fastnade ingenting, det rann bara, de var helt röda.
Och så har de ju fortsatt.
Det måste ju vara något hysteriskt med björkpollen i år.
Ja.
Men har den varit så alla år?
Jag vet inte.

Var är det så här ni som har björkpollen varje år?
Och ändå inte gnällor?
Alltså ska du bli en sån person nu som talar om i alla rum?
För det har du gjort lite senast veckan där,
att jag har pollen.
Och det känner jag, det åker inte.
För att jag såg ju så jävligt ut när jag träffade er på tågel
som vi ska berätta om sen.
Det var inget roligt.
Men det är just när du inledde,
jag tror vi hade ju tre möten ihop förra veckan, tror jag.
Och varje enda möten så kom samma,
det är innan hejst så började vi evas med björkpollen.
Och samma här, det är olika pollen, hur det slår och hur det är i år.
Var det därför du satt så tyst och snäll nu när jag berättade den?
Ja, har jag hört samma story.
Nu ska jag odra hela den här, jag orkar inte.
Och så tänker jag att det skulle bli så här varje år nu
eller bara i år den slår till på dig.
För det kan man hoppas i alla fall.
Men ju det jag funderar,
om det här ska bli en ny del av min personligt,
för att om det ska vara så här jävligt varje år
då kan du räkna med att det här kommer bli en del av min personlig...
Men då får du börja ta de polletabletterna i februari
var det en sätt att slippa.
Ja, men det tror jag reda är så,
för nu börjar jag när olika redan var framme.
Vet du hur man vet att någon har pollen?
Nej.
De berättade hela jävla tiden föran,
som ni gör.
Det var lite jättebar i sumor.
Ja, men det är faktiskt sant.
Tror du jag har pollen?
Ja, det tror jag.
Men du spröttar inte om det.
Nej.
För du är så rädd för så många andra saker,
så det hinner aldrig att det är lite pollen.
Det nästan är sådana lite en trygg sjukdom,
så att du inte kommer att dö om.
Den myser jag.
Ja, den myser.

Du är lite tappeläsad när mysigt.
Den här veckan är vi sponsrade av Claes Olsson.
Där hörde du.
Det kom från ett äldre ställe.
Vet du varför det kom så ärligt?
För att det är ordning och reda i dessa butiker.
Det är svårt.
Det är många butiker.
Men du får din vagn.
Du går i en labyrinth där du har,
här var köksmaskin.
Här var tvättkorgar och gargar.
Här var elektronik.
Här hade vi högtalare.
Här hade vi barnens hörna.
Här hade vi det.
Och sist har vi några liten gokokladbit,
ifall mamma helt att har tappat brådssockret.
Det finns så många olika saker som är så otroligt
matchande av mig där inne.
Och i Kylland, samma system ska jag säga,
det har jag börjat göra som har haft en otroligt
taffat och tråkig kyl.
Har ju börjat lite lägga det i.
Ja, du vet ju precis.
Du har varit inspekterad.
Men jag har kommit på det här knepet
att lägga saker i lådor, glass,
boxar och grejer och strukturerar upp
där med förvaring.
Och det är att jag ser exakt vad jag har.
Jag sparade längre, slänger inte direkt.
Och det ser jävligt sexigt ut.
Jag får en sexig kyl.
Du blir en sexig person också för andra.
Och det är kul att visa upp kylan.
Jag blir nästan kränkt när jag strukturerat upp kylan
så här och folk inte vill titta i kylan.
Men så ska vi ta och titta i kylan.
Varför då?
Ja men det är kul att titta i kylan.
Det tycker jag är bland det bästa faktiskt.
Och det är en sån styling poäng i det.
Men sen vill jag också att Claes Olsson

har också en upplevelse.
Jag tycker det är som de här nöjesprogrammet
på bästa sändningstid.
Det passar liksom alla.
Det är kul för alla åket.
Speciellt under sommaren tycker jag att det är så där
har man ingenting att göra.
Det regnar.
Ska åka till Claes Olsson.
Alla blir glada.
Det var mer hantus.
Det är så här.
Du kan köpa grejer.
Nu kommer det här liksom life.
Men de har ju kommit på grejen att saker och ting
ser jävligt sopra och snygga ut.
Och ingen vet att du,
hon har en inredning i hela garderoben
från Claes Olsson.
Nej, det är ingen som ser.
För de har gjort det med smak och stid.
Och vet du vad jag ser nu?
Håll.
Vad ser han nu?
Nu ser inte ni som lyssnar här.
Men vet du vad jag har upptäckt
när vi sitter och pratar om det här
i mitt vardagsrum?
Vad har du?
Där har...
Nej, hantus.
En Claes Olsson på sig.
Det blir nästan så här.
Det här är trovärdighet.
Här sitter vi och pratar gott
med ett företag.
Och jag sitter.
Här var det diverse olika badgrejer
till pool och sånt
som vi har köpt inför sommaren.
Det har jag glömt.
Men det lå här i hörnet.
På Claes Olsson.
Till och med är det jag har.

Du behöver inte lägga
massa pengar och onödighet.
Du får ju påka runt och leta.
Här har du hela svaret
på många av dina frågor.
Som detta sagt.
Claes Olsson.
Käk in framförallt deras matförvaring
om ni har ett rörigt kylskåp
eller känner att ni slänger snabbt
och inte har en översikt.
Skriv gärna,
om du har tånårssparen hemma
som jag har.
Skriv gärna på den synligaste
lådan.
Ät mig först.
Det är väldigt bra.
För det spar på både det ena och andra.
Det spar på din kraft
som att du ska gå och handla nytt.
Det spar på miljön.
Man använder upp saker
på ett rekorderligt sätt.
Och vecka 34.
Alltså mellan den 21. och 28.
Agusti får alla som är medlem
eller blir medlem
i klubb Claes 30%
på all matförvaring.
Så gå in i din nästa
Claes Olsson butik
eller på Claes Olsson Podessi
och ta del av detta erbjudande.
Tack Claes Olsson.
För lite mer lugn inombord.
Där kickar vi igång
den här måndags
Rivitt.
Avsnitt.
Det var väl riv.
Vi har alla åldrar i det här programmet.
Vi kan inte bara bara på det
och prata

vad det nu är du vill prata.
Nej.
Spybar.
Och vad det nu är.
Rish och allt det här.
Alltid Spybar
när du skulle vara i en klubb.
Vad har du mer?
Spybar på miljön.
Saltohav.
Eller vad var det du skulle bjuda mig på?
Saltohav.
Vad är det för klubbar du går på?
Kan du inte berätta?
Jag vill gärna höra lite om Saltohav.
Vilket klubb är det?
Saltosil.
Men det var några restaurang du hade bokat.
Du hade ju bokat något till oss.
Du vet där man köper såna här vikingamössor
på Kungskaparna i Stockholm.
Nej det gör man inte.
Det är din fördom
som kickar in en otroligt trevlig restaurang
i Stockholm som serverar Husman.
Ja, men dit ska vi gå.
Ja, gärna.
När min polen har lagt sig.
Ja, absolut.
Jätte, jätte gärna.
Nej, jag var faktiskt ute i Göteborg i helgen
på ett ställe, såväl det är Exet.
Det var inte så kul.
Nu ska inte jag vara den som är den
från polen till.
Men jag har ju barn som är ute mycket.
Och min son jobbar ju.
Han har ju jobbat
från barthänder och kökses.
Jag var väldigt nervös där honom.
Han hade sagt PUSH.
Han hade sagt Bardå.
Han hade sagt
Köket finns ju något som heter...

Köket.

Ja, det vet jag.

Det kanske är för lite...

Ja, men det är ju lite blandad ålder där.

Det här var perfekt.

Det är ju Per Andersson hade gjort sig på köket tror jag.

Absolut.

Det var den ute i kvällen i GBG.

Men det går i grupp då.

Ja, vi går i Klunga.

Ni går det allihop.

Vi håller hand och har flytfäster på sig.

Peter Pan har gått och tälvit där.

Då ser man er komma.

Alla måste ju bli graden
när ni kommer in då.

Då kommer alltså Penela Vagren.

Nej, hon följer inte väl på klubb.

Nej, okej.

Hon har värdigheten.

Ja, hon har värdigheten.

Hon ligger uppe på Jaysis och Bada.

Och spara lite.

Ja, det hade jag också gjort.

Jag vet.

Men vet du vad som händer faktiskt i Göteborg
som ofta blir folkladare när vi kommer?

Ja, det förstår jag.

Vi kommer in.

Men i Göteborg då,
det hävla snobbstaden.

Ja.

Så står vi då.

Ett glatt gäng i kö.

Och vår turnerledare, Lisa,
ställs längst fram.

Och då ska hon säga...

Står ni på listan?

Ja.

Okej, vad hette ni?

Peter Pan.

Och han tittar helt oroligt.

Jag tror Peter Pan.

Hon bara, nej alltså...

Nej, men vi ska stå under Peter Pan.
Han bara...
Skämtar du med honom eller?
Peter Pan?
Är det dumhuvudet eller vad?
Nej men alltså,
vi är ett gäng som kommer från Peter Pan.
Ni kommer från Peter Pan.
Och så höll han på Peter Pan.
Det måste stå med ett namn på listan.
Hon bara...
Jag vet inte...
Vi är liksom en teaterprog.
Vi har spelat ett teater i Scandinavium.
Får vi komma in här?
Jag skiter ju vad han har gjort.
Det måste stå med namnet på listan.
Heter någon Peter Pan nu?
Ja, här är ju ingen skillnad på folk och folk.
Som vi gör i Storstånd där det pekar ut.
Vilka som ska få komma in hampös.
Nästvå, du kan gå före alla som står här nu.
För du är ju med i TV-serie och sånt.
Du är ju en jävlig tipp nu.
Nej, det skiter ju om ni har fått stått för er.
Gå nu hampös, kom.
Du kan gå in på bakvägen förresten.
Jo, så är det.
Det är ju inga skillnad på folk och folk.
Men då kom han från Lundqvist fram.
Han är Peter Pan.
Kan du ta upp ett pad?
Du blev sådant jävla virvet.
Till slut blev vi...
När vi hade tjatat på honom så mycket om det här.
Och blivit så mycket förväxtlen.
Vad som kom i hela här.
Så släppte han in oss för att han blev så trött på oss.
Han hade ju älskat ifrån.
Ni hade en motsvarande spyborg i Göteborg.
Och de som fick att föra ikören är Lotte och Soldoctorn.
Och jag och Håkan.
Håkan, bo inte så blir du nu.
Du måste väl ha lite gött för att du kände.

Kom nu, Håkan.
Ja, kom nu med.
Håkan ville inte fram.
Han vill bara vara en sån här.
Han vill fortfarande vara arkt, kär och olycklig.
Ja, just det.
Nej, men alltså.
Därför tror jag att när det kommer så här.
Offentliga personer som i Stockholm har lite koll.
I Vana.
Så är ju en dörrvakt.
Har ingen aning om.
Han beskitter väl i om 9 och spelar Peter Pan i Skandinavium.
Ja, tydligen.
Ja.
Men jag tänkte ändå.
Och då är det ju ännu rolig att ni står.
Ja, men det är ju Peter Pan.
Vi har ju spelat i Skandinavium.
Det är ju Peter, har du inte hört.
Om Peter är ju Edvard Chillén, vet du, som har gjort Mello.
Han har gjort en föreställning.
Jag kan hejta Peter Pan.
Jag skitar han.
Jag har inte på en dryg av oss på den sättet.
Jag skojar med dig.
Efter många avmemsvarande som att vi bara fick dra det här kortet.
Peter Pan är en föreställning.
Ja, många andra ställen hade direkt.
Nu får vi ge mig den listan sen då på ställen.
Nu, nu kommer det här.
Här har du gött.
Har du lyssnat på dry straight?
Nej.
Nu.
Nu.
Ja.
Hur det kändes med låt.
I vad hette den serien som gick?
Inte nylösittig, men nånting nästan åt det hållet.
Inte nylösittig.
Magic.
Moschuscha.
Vad är det?

Magic Moschuscha.
Nylösittig.
Sexande city.
Jag ska säga nylösittig.
Nylösittig.
Nylösittig.
Det är en jätterolig...
Det är liksom en liten by.
Det är en by som heter i city.
Sin city.
Sin city?
Nej, sin city.
Men herregud, är det där hon spelar?
Hon som är med hänmedstil?
Kanske.
Vad heter hon då?
Alltså gammal serien.
Vad heter hon då?
Vad heter hon som är med hänmedstil?
För där blir det en som blir mördad nämligen.
Och då är det en kvinna som utreder det här.
Nej.
Nej.
Det är en man som ser ut som gott ut grejet.
Och det är en jätterolig receptionist på Polista.
Ja, är det en komedi?
Nej.
Ja, det är blandning.
Ja, då är det inte den jag tänkte.
Nu är det dum, dumma.
Men hon i receptionen är jätterolig.
Och kär är hans och komedi som ska utreda.
Jag tittar på komedier.
Jo, jag lovar, men jag har sett den.
Jag kom där, lille vänner.
Kom, kom.
Kom inte, jag sker inte.
Kom.
Ja.
Kom där.
Kom.
Åh, nej.
Åh, nej.
Nu kommer den.

Pass upp.

Kom här.

Pick.

Nej, det är pick.

City.

Picarelle circus.

Nej, vänta.

Pick.

Topping.

Nej.

Men vänta för helbete.

Snälla hampus.

Vad är det för redos?

Och jag glömmmer.

Det är pickenmix.

Och så, så, så.

Och nylös city.

Nylös city.

Sin city.

Och så bara.

Åh, det var något med åh.

M är det på.

[illegible]

City.

Midnight city.

Nej.

Nej.

Det är alltså en litet samhälle som...

Mörderindicity.

Sköt.

Nej.

Nej.

En ort i Alaskan eller England.

Mally.

Mally city.

Mally.

Mally.

Mally.

Men va fan, det här.

Nej, men du ser ut som vi måste lägga in där, ja.

Jag vet inte hur du ska söka på det.

Och så kommer det fragmentariskt till med bilder på det här.

Maltic town.

Malt.

Ja, det var ju Maltic town.

Vi var där på TatueringSMässa 87.

I Maltic.

Det låg ju i town, vet du.

En liten jävla avstickare.

Men fy fan, vad trevligt det var.

Och vilka goa körer.

Vad jag hade, vet du.

Sådana här krausen-crush.

Nej, men vänta.

Vi måste.

Alla dina chanser.

Det kan du släppa där nu.

Vi kan ringa, kan vi ringa.

Här sköber vi några livlinor.

Eller vad heter det här programmet?

Nej, hur gammal är den?

Den är säkert 80.

80-tardet.

Nylmull.

346 minutes later.

Men den måste, om jag hittar team-sången då.

Skogsången då?

Ja.

För den är superkant.

Men nu ska du hitta team-sången.

Dunn.

Alltså, jag är så dåligt.

Kan man inte googla på tjej som blir mördad i serie på 80-tardet?

Tjej som blev mördad i liten stad.

Ja, det är Beck.

Kända TV-serie på 90-tardet då.

Sexande citysopranos.

Dawson's Creek.

Bafé och Vampyrerna.

Fresh Prince.

Hallå.

Snabbt när jag hållit på att bli Skogs-tardet.

Vad heter serien?

Med det här mellan koliska indot som kommit till en liten by där den här skolflickan har dött.

Twin Peaks.

Twin Peaks!

Nej men, det har väl inget med sittan.

Det var den sämsta.
Då hade du kunnat sagt en liten man med ett v-träd.
Laura Palmer.
Allt hade du kunnat sagt.
Du vet vilken det är.
Men det här var den sämsta ingången jag någonsin har hört.
Jag har ju suttit och berättat hela jävla trotten.
Hade du bara sagt Laura Palmer?
Jag vet inte hur det är.
Det var ju hon som blev mördad.
Ja, just det.
Den har ingen saxophon.
Nej, men det är mellan koliskt.
Nu, nu.
Och som du såg ut med munnen.
Jag har filmat det här och kommer lägga upp det här på skärgna.
Det här var fruktansvärt.
Du formade alltså.
Jag var ju på City Twin.
Men den var ju så mystisk, campus.
Och jag skulle inte säga att den var komisk, men så kanske ni uppfattar den.
Han är ju lite komisk.
Han överhåller inte det.
Eller hon är i respon.
Du vet vad jag menar.
Ja, ja, ja.
Han var ju med sedan och spelade.
Peter, han som spelade där i, som såg så speciell ut.
Han som spelade komisarier.
Gertjet som du sa.
Han är lite lik.
Ja.
Ursäkta ni som lyst.
Nu har ni ju hört allt ihop.
Ni får ju skriva in på DM.
Om ni tycker att det är jag som har några lucka lösa.
Eller om det är Hampus som är för bakis och har varit på exet.
Det var ju Peter Pongorotelvet.
Det är ju bara förnamnet här.
Dale Cooper, eller?
Ja, just det.
Det här var ju...
Ingen hade kunnat ha tagit det här, tror jag.
Fast jag sa ju hela plotten.

Du började ju med City och så var det saxofon.
Det var ingen saxofon och det var ingen City.
Det var en liten by.
Men det var mer känslan i saxen.
Jag håller med.
Du vet, Han David Lynch som var med och gjorde den här serien.
Han gjorde ju massa andra knasia sjuka filmer.
Jag var helt besatt av det som jag sprang och såg på olika filmfestivaler här i Göteborg.
Och såna här små biografer som satt upp.
Kolla filmer av David Lynch.
Så ska du få se på riktigt...
Jag tror någon av de där brödna Bård och inne med i någon av dem.
Och så gjorde faktiskt David Bowie jävligt bra musik.
Det var ett filmtips från Ronny Schärningen här i Hawaii-skjutta.
Det var ett filmtips från mig.
Det var du.
Jag har försökt göra.
Men det är så jag innan.
Hampus har inte sett monster med kvinnan.
Jag tänker på monsters ink när du tror...
Jag skulle ju säga, jag kan ju aldrig uttala namnet rätt på denna fantastiska kvinna.
Charlies.
Tittat på mig, jag visste inte vem då.
Fan också, vilken dårlig podd där det blir.
Google-podd med märken.
H-T-H-E-R-A.
Charlies, Charlies.
Jag vet det fan. Det är ett jävligt fint namn i alla fall.
Och Longeon och Snyggown.
Och hon gjorde den här rollen i monster.
Som är en gammal film som handlar om en kvinnlig serimördare baserat på en sann historia.
Har du sett vad du ska kolla på The Whale?
Jag ska kolla på The Whale.
Jag ska kolla på The Whale.
Langeon.
The Whale.
We är alltså fortsatt sponsrade av Lancôme och deras hoodvoort-serie,
Rennergy som bland annat består av Rennergy HCF,
Triple Serum och Rennergy HPN300,
peptide cream.
-som tillsammans skapar en hudvårdsrutin med en rejäl anti-aging-effekt.
Yes! Det är en riktig superdo och krämen ger synlig resultat efter bara en vecka kan du tänka.
Kanske det bästa av allt. Nu har du som lyssnar möjligheten att testa rutin under tre dagar-
-genom att beställa hem prover via länken i avsnittbeskrivningen.

Så gå in på länken och testa detta själv helt enkelt.
Det är lite så att man måste prova, för alla har olika hudtyper-
-och respond på olika sätt. Jag har provat ganska mycket genom jobbet.
Rätt vad det är så hittar man rätt.
En del produkter funkade inte alls, men andra gör små underverk.
Så jag tycker att du ska klicka hem och testa i tre dagar nu.
Kanske kommer du tycka lika mycket om de här produkterna som vi gör.
Tack, Lancôme!
Förra påden berättade vi om det här.
Du och jag gjorde ju upp en plan för att vi hade ett stoppord.
Stopp min kropp, kan man säga, att vi har i skärgen nästvän.
-Var det handling med ju? -Mers stopp.
Stopp, här går min gräns. Det är väl lite grann vi jobbar med.
Och då är det så att om du försätter med en situation där jag-
-och det här är på riktigt nu, det här är på allvar-
-försätter du mig och även jag dig i en situation där det inte är buss och skoj längre.
Då ska vi ha ett stoppord och vi pratar lite om appelsin.
Vi pratar lite om vad det var vi kom på att det skulle vara sen.
Jag kan inte ta skorna officiell, alltså när man är inofficiell också.
Så att vi inte avstår det.
När den ene böjer sig ner mot skon för att rätta till skon-
-kan det ju hända att man nu går in i sommartid där och har sandaler.
Men när man gör en rörelse ner mot foten, om det är ett skorsnörelse-
-då är det betydande att jag inte är fine med det här.
Och så berör vi om, för jag tyckte inte, jag ville helst inte.
Och det beror inte på att jag inte gillar de här människorna.
Jag gillar dem jättemycket. Det bara är att Hampus har sitt gäng nu-
-som han har varit ute och turnerat med och de skulle ner till Göteborg idag.
Och jag skulle ju hem från min solsidaninspelning med pollen-
-som jag berättade lite om på den situationen vi hade.
Ja, det är det.
Det är det som jag vill säga.
Jag kände mig inte bra. Jag kände mig inte kväm och jag var trött.
Jag hade skrivit manor som skulle levereras, filmat, haft möten.
Mycket i-världsproblem. Men jag var lite utarbetad och trött.
Och jag ville bara somna ut och sitta tyst själv och låta hakan falla.
Jag vill inte jobba upp med socialt i någon brygga.
Så vi gjorde upp en strategi, du och jag, som Jönsson-
-och jag har gjort en strategi, och jag har gjort en strategi-
-strategi, du och jag, som Jönsson-liganplan, inne i minsta detalj-
-hur det här skulle gå till att vi båda skulle färdas till Göteborg samtidigt.
Men vi skulle också undvika att jag skulle hamna på samma tåg som er.
Med Eran Shargång och Humor.
Du vet, Per Andersson är uppe i gasen och alla pratar och skrattar.

För då börjar jag ta ansvar och vill vara rolig och vill vara med.
Och vill inte någon ska tro att jag är sur.
Så då gjorde vi upp det här. Det blev ganska varför en vis så att det skulle bli tågsträck-
-så det bokades på ett flyg till mig och ni skulle färdas inom buss.
Du och jag hade ett annat möte med en film där du hastigt och lustigt sa till mig-
-det är lugnt nu för de har inte tågorna gått igen, men det hörde aldrig jag.
Så det enda jag tänkte sen, det var när jag sa till Gabbe-
-jag hörde förut att tågorna går igen.
Ska vi inte boka avflyget och ta tåget, för jag tycker det är trevligt att åka tåget.
Det här som är det bästa med hela denna stående att jag står med ryggen fri-
-men vi kan uppleva den här njutningsfulla stunden och så kommer det snart fortsatt.
Nej, för det var ju inte ditt fel.
Jag lyckades alltså på något sätt via universumskrafter om i utvecklingen tagningen-
-dra till mig den här situationen så att även om jag hade flyg och tåg bokad åt höger och vänster-
-så lyckas du och jag alltså hamna på exakt samma tåg hem.
Så när jag kommer upp på perången så säger Gabbe till mig.
Där står någon och filmar vid batra, inte ens då ringde den klockan.
Jag tänkte att han är väl ute på nåt...
Han ska nu utforska miljön och upp i kyrran eller sömnar eller vad det är.
Det är nån program han är ute med, så jag och muttra.
Nu går vi på här, Edvin. Det var mycket folk, det som ska med för det var jävla mycket folk.
Sen hör jag Kristina Skolin och kom att vittra.
Och Hans, det är någon äppelkaka, det pratar som.
Och då börjar jag titta mig omkring.
Ett torr på fan, sa jag till er.
Nu är vi på samma jävla avgång.
Och inte nog med det.
Det är inte bara Peter Pongor åt helvete.
Det är vargrens värld med hela filmteamet och hela familjen.
Kristina och Hans.
Och de skulle ju in med mig i min vagn.
Och då kände jag att plötsligt, visste inte jag...
Vänta nu här, det blir svårt.
Är det här att jag ska fly nu?
Eller ska jag ta hand om två äldre människor?
För jag har alltid så med äldre, vill jag alltid prata.
Det roliga också när vi går på tåget.
Jag hade ju plats längst bak i vagnen, men gick på längst fram.
Du hade plats längst fram, men gick på längst bak.
Så när jag ser dig... Jag tog inte mina ögon.
Jag reagerar så som de här reaktionvideos på vanlig slaget som träffas i största idån.
De kan inte fatta verkligheten, riktigt.
Jag kan inte fatta, är det mig jag ser stavd? Jag ser synen.
Jag var tvungen att dugga mig i ögonen, och då ser jag att det är stå.

Men munnjipade ner och fackufingret upp på långt håll.
Och var så jävla, jävla...
Om plossande röd, om inte på...
Om pollen hade lugnat sig så kan jag säga att det blåsade upp.
Det blåste pollen i hela systemet på mig.
För jag kände bara att jag blev helt röd i ansiktet.
Och så hade jag så här... Det blev ett chafsigt med extensions.
Som jag hade satt upp i någon jävla boll.
Så gabbade jag och sa, gud, det är ju plastpluppar i hela hela huvudet på dig.
Så först kom alla andra och då var det tvungna att passera alla i vagnen.
För det hade ju inte gått på fel, allihopa.
Så då var det tvungna att hälsa på alla de.
Men de är hårplopparna.
Med din plats.
Och så kom jag och ställde mig och mingla lite.
Då kom Pernilla att skrämmas eller någonting.
Och så ser hon att det är du.
Och då ska ni hälsa som inte har sätts.
Och då stäcker jag fram hamn.
För jag tänker ändå att jag måste ju vara...
Man får ju vara lite liksom, man kan ju inte förhålla mig till henne som att hon är...
Och hon kan ju inte förhålla sig med utan då får man ju hälsa som att det är första gången.
Och sen hack i hel så kommer kameran, glider upp och då dör jag.
Alltså då blir det efter ett parti som det här podden har hört hur du resonerade.
Och försökt boka om och hålla på för mig.
Och där får jag kameran in i mitt rödmåsigas face.
Dessutom hade jag fått på mig vilket ni kan se på Instagram.
Den bilden ligger uppe lite om ni bläddrar tillbaka.
Hade jag alltså fått på mig en för kort tröja?
Så att jag hade magen framme som en tonåring.
Gabbor, ska det vara? Ja, den var sånt.
Det var något träningslinne som jag hade fått på mig istället.
Så jag hade en gripa.
Ej, fy fan.
Det var otroligt.
Och sen skulle vi logistera det här.
För ni satt ju inte på revivaren.
Du och Gabri har ju boken till sidan men utan det.
Så då fick vi byta plats på Hass och Kristina.
Men det var ju så himla gulligt och där sker man ju då.
Ja, men du har ju sagt till mig att vi ska jobba med mina utmaningar nu.
Så vad jag fick lära mig nu, den här läxan var ju att dels...
Penelabagen är jättetrevlig. Man behöver inte göra sig till.
Och hon kände avdrekt. Hon kom fram direkt efteråt och sa...

Ni behöver inte bli oroliga för att bli filmade och bläbläbläblä.
Hon kände avdirekt.
Och det hade ju dels...
Oj om de hade filmat. Allt var ju redan för sent.
Det var fint att hon ändå...
Det var jättefint, ja.
Fattar. Jag är likadant. Det är lugnt.
Det var jättebra. Så varför skulle jag ens ha gjort med besvär om det här?
Det var ju jag inne i framtiden.
Det hade jag tagit mitt minneskort från baktiden.
Och gjort problem som inte fanns egentligen i nuet.
Utan det blev ju bara en fruktansvärt trevlig tågresa.
Där Pernilla också såg till att jag och min man fick sitta bredvid varandra.
Flyttade runt Hans och Kristinas jackor och väskor och bäppelkaker och allt vad det var.
Så fick vi plötsligt mycket bättre platser på grund av vad det var.
Så här att vi hamnade på samma tåg som er.
Och detta hampus kommer jag att ta med mig in som en lärdom i livet framöver.
Hur lider lärdomen exakt då?
Att jag aldrig ville vara med om det här igen.
Det var roligt så länge det var.
Men jag kommer inte att få lika bra. Det kommer inte att kännas lika bra nästa gång.
Men jag tänkte tvärtom att nu fick du liksom se att alla skräckscenarier du bygger upp utan kan ta stort för sig. Oj, vad enkelt det blev.
Nej, men det tror jag. Men vet du vad?
Man tjoar, kimmar lite som sätt.
Ja, men det var nog också så att det här gänget är lite skönt.
Man glömmer bort så att alla i det här gänget är ju precis som vi.
David vill också ligga och sova. Han vill inte se det så.
Alltså, det är ju madrum.
Och det kände jag ju själv. Jag började ju prata med han och lägga ut texten.
Då kände jag nästan när nu vill han avrunda lite.
Ja, han satt i en höllig airpot sen heltid. Jag tänkte när för att plugga i dem här.
Jag vände mig om.
Ja, men du bor i mitt i stan eller vad bor?
Ja, det har jag gjort.
Ja, vad trevligt. Jag har ju nu lite grann, men jag börjar ju...
Och du satt vid oss.
Du satt i råga, beframför mig och David och satt bakom.
Och när du började vända över sitt chatten och jag ser att han håller i airpot som jag vill sova så börjar jag titta på dig nästan som att mamma som sitter i fransätet ska köta.
Men jag kände lite som att jag har blivit mamma nu.
För jag har ju gått in i den och nu tar ju du gulligt ansvar för mig.
Och jag såg ju på dig att du hade ju faktiskt skräck i ögonen när du såg mig.
För du kände lite grann att...

Hur mycket skojar hon och hur mycket det allvar för henne det här?
Kan det bli att hon får panik?
Om jag kommer ju också ställa mig vid dig direkt så tänkte jag säga upp.
Du var jättefin. En otroligt fin sida, måste jag säga, som du har.
Men där kan jag bara lugna dig, Hampus, att vad som händer
så kommer alltid rasa tyst inom bordet till mig.
Jag upptäckte att jag inte heller är en jättebra person på det här med överraskningar när jag fick lå.
Att bli överraskad?
Jag hade då fått informationen av Ellen att vi skulle käka middag, klockan 19, på min födelsedag.
Ingen mer, inga mer, inga mer letrådar, det var bara en middag.
Nej, det var ingen gåta med letrådar, utan det var bara informationen.
Klockan 19 har jag bokat bord på den här restaurangen.
Och då visste du vilka personer typ ni skulle käka med.
Nej, det var jag, Ellen.
Ja, det var det väl.
Det var så det var tänkt.
Och då kom jag hem liksom 20 minuter innan sju.
Och redan där sa jag att vi borde åkt nu och då började jag hålla på med kläder.
Och då fick jag en sån som man kan få ibland riktigt jävla psykbryt på att ingenting var snyggt.
Att jag så för jävlig ut, att jag så äcklig ut, att jag fan, jag hatar mitt hår, jag hatar det här.
Jag var igenom jeans och hoodie.
Jag tog på mig Oscar Jacobs kostym, men jag hade den när jag frigjade på skansen i en sketch.
Den hade du väl i Bergefelt också?
Nej, det var en annan. Det var en annan kostym.
Men jag var igenom varenda jävla kulör och material och allt i garderoben och matchade och hade
mig.
Och vad jobbigt det är när man har det i humöret.
Tills att det slut lagde mig som ett barn på golvet, så sa jag, vi skiter det här.
Det blir inga jävla restaurang.
Hon bara, men jag har ju bokat bord.
Jag bara, jag vill inte gå.
Kan vi inte vara hemma och mysa? Det blir jättesrevligt.
Jag kräver ingenting.
Hon bara, nej, men snälla, vi måste ju... Jag har ju påklädd, jag har ju fixat och kan åka.
Slutom att jag blir skitsur.
Ta på mig det som jag känner mig minst ful i då, men som var ganska slapp klädd.
För att jag var så här. Det här är det jag beklämmer. Det får vara så.
Jag kommer inte vara uppklädd, jag skiter i.
Och så muttrer jag för mig själv när vi går ut och hon låser dörren att säga,
ja, varför ska vi gå ut och äta, vad ska jag få bestämma?
Det är ju bara jag som förlår.
Ska du dra den också?
Så jävla dålig stämning.
Går fem meter framför ellen.

Jag har varit surpen också lite sedan för att hon satt och smsade och var så här.
Vad är det som är så jävla viktigt min födelsedag?
Jag måste smsa hela jävla, det kan inte jag umgås.
Hon bara, du håller på och flyger runt.
Varför måste jag sitta och titta på det?
Jag kan väl sitta på min telefon?
Så sådär dålig stämning.
Sen går vi typ tio meter.
Sen hoppar ju då mina vänner fram en bil.
Och har stått där i typ en och en halv timme.
Och väntat när du har bytt.
Och ellen har ju mässat varit så här.
Nej, det blir ingenting. Nu ställer han in.
Nu skitar han i det. Nu får vi byta om.
Ska ni komma hit? Ska vi överenska över nu?
Blablabla.
Havt panik och försökt följa hur min barna har gått.
Och så slutade det då i att vi åker till den här restaurangen och äter.
Men då har vi kommit en och en halv timme för sent.
Så vi hade ju bara boit ett typ en timme.
Så att det var liksom en timmes komprimerad middag.
Skynda er nu och beställa in alla smårätter de har.
Så får vi äta.
Det är direkt bara blandat alltihop.
Och sen stack vi.
Vet du vad? Jag tror inte du är så flexibel som du tror.
Nej.
Nej, utan jag tror du är lite...
Det kanske han är igen med min man också.
Han älskar liksom att överraska andra.
Men fan när du ska överraska hamn.
Ja, kontrollbehovet krikar in och så.
Då kommer det in och då är det så här.
Då är det ju helt och möjligt att överraska någon.
Som tycker att det kan bli fel om man har valt något blått istället för något rosa.
Om man hade satt in filmkamera på det här och dratt upp spidan.
Hur man springer hemma och provar.
Och då provar det ju stilar.
Du har ju på dig allt.
Och så blir det liksom ändra mot att ge dem att börja prova.
Lägg den upp på stolen till slut.
Så tar man fram en plastpåse och säger det här ska jag slänga i återvinning.
Eller liksom ge till nåt sådant förbundande.
För det här vill jag inte ha längst.

Bör man hålla på med det projektet samtidigt.
Och svettig är och så står någon och väntar och är lite sur.
Men jag undrar vad det är. Det är någonting.
För det här är, jag känner inte den känslan svin ofta.
Att jag liksom får sådant riktigt jävla.
För det här är liksom inte om man blir lite allvarlig.
Det här är alltså inte bara så här skrojigt och jag blir lite urig med.
Utan jag blir genuint superlässan på att jag tycker att jag är så ful.
Den känslan att jag tittar på själv och känner sådant förakt.
Det gör jag inte jävla ofta.
Utan man är ganska varn och ser sig själv också inte.
Man kan leva med ändå så är det att man inte ser jättebra ut.
Men vad är det som plockar fram de dagarna?
Det är ganska intressant när man får det fruktansvärda självföraktet.
De tankarna du tänker om det själv då hade du sagt det till någon annan.
Då hade det varit rena ram av psykiska misshandeln.
Ja. Och jag tror att det var någonting med att vi hade bokat bord på en fin restaurang.
Eller var uppklädd.
Du fick någon slags komplex.
Nu måste jag också klupp mig för att jag inte vill sitta där och se.
Skjaskig och ful ut och Ellen är super snygg.
Och så ska de sitta runt och tänka fan vad ful han är och vad hon är med honom.
Du kan aldrig bli så ful.
Jo.
Nej, det kan du faktiskt inte ha. Men jag förstår att du känner det.
Det var kärgis skäggväxt och då var det dålig hållning och så var de här.
Jag började i matchen för att jag inte kan ta hela Oscar Jacobsa kostymen.
För det ser alldeles för uppklädd ut.
Så då tog jag jeans till överdelen av kostymen.
Men det såg ju ännu mer för jävligt ut.
Då blev du lite den här konsultdagen som är ute och sprättade och tagit på sig fin kavajen.
Som hängde bak i bilen.
Det blev inte alls bra.
Och så fick jag så jävla ångest.
Och sen när de hoppade fram och överraskade, då blev jag jätteglad.
För då kände jag att vi alla är ful eller på sig.
Men nu är det liksom alla där vi har ett bra hopp.
De spädde ut lite så.
Då var ni alla ute med en fotomodell som heter Ellen som hade arrangerat det här parti.
Exakt. Då blev det väldigt skönt för mig helt plötsligt och lugnt.
Jag förstår precis och då kan jag säga till dig att där har jag också för att jag har...
Jag har ett gäng med tjejer som jag ungås med som de jobbar mycket med kläder.
Så de har ju alltid det senaste nytt.
Jag är periodvis intresserad av kläder.

Men sen kan jag också släppa det helt.
Och då kan det vara såna här perioder som nu.
Nu jobbar jag så mycket och förlänger på inspelningar och...
Så att den tiden jag har, då går jag och tränar.
Jag går inte ut.
Och så har jag inte liksom...
Då är det så här, då köper jag inga kläder.
Jag stänger av den grejen. Jag är inte intresserad.
Så då finns inte det.
Och så plötsligt ska man gå ut och ta ett glas då.
Och så är det så här...
Vad är helvete?
Mina kläder är ju från forntiden.
Jag har ju bara...
Jag har ju typ ben att hänga i öronen hos det kedje väst som jag får hänga på med.
Jag ser ut som jag har varit med i Ronja Röver dotter.
Och då kan jag hamna i det där.
Då provar jag och provar och provar och provar.
Det är fan ingenting som känns bra.
Och då blir jag så ledsen.
Och bara liksom...
För då handlar det inte längre om kläderna, tänker jag.
För det är ändå kläder man kan ha i andra samhället.
Det måste vara något annat i den som...
Och sen handlar det väl inte om de skiter väl i det.
Om jag då hade kommit till en hud i och i ins.
För mig handlar det också om känsla jag har.
Att jag skulle gå ut på en födelsedag och sitta på en fin restaurang med Ellen.
Och mordåligt för att jag känner mig så här.
Då är det inte kul.
Alltså det handlar inte om att jag i andras ögonen så skittrivas ut med min inrikänsla.
Så att jag inte sitter här och känner mig ful och obekväm.
Utan då vill jag kunna vara i alla fall...
Nu valde jag ju pläg så att jag bara var bekväm.
Inte så jävla snygg men bara bekväm.
Så jag skulle kunna känna att nu slappna jag av och mord gott i alla fall.
Men det är en säker.
Den är ju bättre att gå på än att du försöker att pressa in dig i någon hårda.
Och någonting som är väldigt långt ifrån Hampus.
Och så får man sitta och tänka på hållning eller hur ser det här ut nu?
Alltså det orkar inte.
Men varför kommer de dagarna så starkt vissa gånger?
Jag har inte fått hitta hur...
För jag kan inte se ett mönster.

Jag har ju ställt in.
Vi har haft de här gångerna nu kanske.
Jag kanske har haft här tre gånger på ett år där jag har ställt in.
Nu gick jag inte ställa in.
Nu fick jag ju ge med mig.
Vi är inte ellensur då om du ställer in så.
Nej, hon kanske gillar det.
Hon tycker också att det är gott att säga att det är skönt att vi är bara hemma.
Det är därför också att bli proviserad nu för att hon proppsade på att vi skulle gå.
För annars hade hon varit första personen att säga yes, vi är hemma.
Ta på oss mysperaller och kolla tv.
Men nu gjorde vi inte det.
Men annars har vi ställt in saker.
Min vänner har haft en fest eller varit det här eller här.
Så har jag skrivit sista stund.
Jag har varit ärlig och sagt att jag känner mig för jävla full.
Det går inte. Jag kommer inte över mitt eget väsen idag.
Och jag fattar inte vad det är med att jag är så långt annars till hur jag ser ut.
Jag skitar innan jag sitter i klippning eller ser mig själv så jag ser hur jag skiter det.
Eller när folk tar bild på en så ska alla kontrollera.
Så ser jag ut att jag får se den.
Nej, inte den. Det skiter jag också i börsning upp den.
Men det kände jag under en period när jag jobbade mycket med tv-serie och så.
Om du måste släppa kontrollen i alla rum hela tiden till hur du ser ut.
För det kan inte du själv sitta och bestämma.
Jag kan inte säga till någon i Sorsen att den tar ni inte att ni tar.
För jag har dubbelhaka hela.
Kan ni inte ta den istället?
Nej, det kan vi inte. För det var ljuset fel. Det kan man ju inte säga.
Utan då får man ju bara ta det som det är.
Då blir det ju så att de små stunderna du har.
Då vill du ändå få kontrollera dem lite grann.
Privat.
Och då kan det ju bli ibland lite mer fixerat vid dem.
Ja, men jag skiter ju dem också vanligtvis.
Alltså, du är det. Jag kollar inte på den bilden här.
Ja, men när honen står åt vänster, ojämna veckor.
Det kan ju vara någonting i dig.
Jag säger inte, men killar har ju inte PMD.
Men som tjejer kan jag ha...
De kan ju vara innan, men så har en däppperiod.
Allt man kan gå på som kvinna.
Du är tjock, du är det, du är det.
Och liksom allt sånt.

Och så tänkte man varje månad.
Och innan man kom på, aha, jag ska ju ha män som...
Och jag tänker, killar måste ju ha nånting som är hormonellt ibland i vissa.
Där det kan bli lite tunnare is i cyket.
Ja, inte vad jag hört, men jag ser ingen röd tråd i när det händer mig.
Eller kör du ut jobbat, stressad, pressad?
Jag tror att jag går och håller, det vet jag.
Att jag skiter i det, skiter i det, skiter i det, skiter i det.
Jag ser det, men jag värderar inte det, jag kan ducka för det.
Sen kommer det att bara slämma över en gång.
Och sen kan jag skitta i det ena tag.
Men ibland bara bubblar det upp.
Allt som man bara går och känner, men inte riktigt tar ut i små.
Men då har du det här tricket.
Ibland kan jag känna sig...
Har jag bara... Jag kan skitta i kläder.
Har jag bara liksom...
Jag orkar inte ha gammalt naglack och förkorta naglar.
Och fula skor.
Har jag bara att naglarna är fixade och jag har ett par schyssta skor,
då går det mesta.
Kan inte du ha nåt sånt, att har du bara det?
Men är det sunkit om håret är så, eller är det då...
Jag tror håret är nog min grej.
Ja, håret är grejen för dig.
Men det vet jag att du har varit på på vissa bilder där jag syns.
Det här var ju fin.
Nej, har du sagt.
Ditt ansikte strådar och du bara, vad fan är det för jävla frisyra?
Kan absolut inte ha den.
Nej, jag tror det är en komhåret.
Faktiskt så att man kan spöka upp det rejält.
Jag har munnen när jag försöker le och inte se glad ut.
När någon har tvingat fram tänder eller nånting.
Munnen är såhär när den är vriden på ett sätt och känner jag absolut inte.
Det allt kan vara perfekt i övrigt, men om munnen är så rör liksom...
Hon är inte glad.
Titta hur hon ser ut.
Hon tvingar, hon sitter i huvudet.
Var lite glada, leta i kis.
Men gud, ni ser ju sura ut på bilden.
Det kan inte le ni till glada för det här ni ska göra.
Det ska inte bli en kul serie.
Men håll käften för fan innan jag slår in linsen på kameran.

Kan inte det få avsluta att man bara säger
fuck off till alla som vill att man ska le på kort?
Det är fan i mig. Färdig, lätt på bild.
Le om du är glad, annars kan du få se ut hur fan du vill.
Men fan är det en person att dela för le?
Ja, men om vem fan?
Du måste komma in ifrån. Du kan inte bara säga le.
Nej, jag måste säga om jag tittar på tidningssomslag.
Leende säljande. Nej, det säger inte till mig, kan jag ta dem om.
För en person som flinar upp sig där inte ögonen är med
är helt ointressant.
Jag köper inte tidningen. Jag tror inte på vina lyckotips
eller bättre sex eller vad fan det är du ska säga i tidningen.
Men hade du stått lite allvarlig
och det hade funnits nåt samarbete med den insida och utsida?
Då hade jag kunnat gå med det.
Nej, tack. Det tycker jag. Det låser vi.
Så avslutar vi den här måndagen.
Puss och kram. Puss och kram, har du gött?
Hej.
Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra.
Jag är först framåt av kraftiga vändar.
Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra.
Jag har tro på mig själv på min sida.
Tack för att du hörde på den original polpo.
Du har varit fantastisk.